اعزام یک کشتی ایرانی دیگر به مقصد ونزوئلا

در سایه خط و نشان کشیدن‌های آمریکا برای کشورمان، ایران یک کشتی دیگر را به مقصد ونزوئلا اعزام کرد تا اتحاد خود را با این کشور نشان دهد.
سفر این کشتی با نام «گلسان» مخالفت تهران و کاراکاس را با تهدیدها و محدودیت‌های اعمال شده از سوی آمریکا نشان می‌دهد.
به گزارش نیویورک‌تایمز، رئیس شرکت سرمایه‌گذاری مستقر در میامی آمریکا در این باره می‌گوید: به نظر می‌رسد این کشتی حامل قطعات دیگری برای تعمیر پالایشگاه‌های ونزوئلا باشد. پیش‌بینی می‌شود کشتی ایرانی گلسان که روز جمعه به دریای کارائیب رسید، امروز یا فردا به ونزوئلا برسد. پیش از این ایران پنج نفتکش به مقصد ونزوئلا فرستاده بود تا متحد خود را از تهدیدهای آمریکا در امان نگه دارد. اعزام این نفت‌کش‌ها در شرایطی صورت گرفت که مسیر عبوری آنها از مناطقی بود که متحدان آمریکا در آنجا حضور دارند اما نه آمریکا و نه متحدانش جرات اختلال در رفت‌وآمد این نفت‌کش‌ها را نداشتند.

تحلیل

فرضیه‌های جدید درباره پرونده مرگ غلامرضا منصوری

پرونده جدید برای متهم ردیف نهم

چه کسی فکرش را می‌کرد متهم ردیف نهم پرونده فساد مالی اکبر طبری در ردیف اول و مهم‌ترین اخبار این روزها قرار گیرد و صدرنشین رویدادهای خبری شود. مرگ غلامرضا منصوری با روایت‌ها و فرضیه‌های جدیدی روبه‌روست که کار را به واکنش وزارت خارجه کشورمان کشیده است. حالا هم پلیس و هم دستگاه دیپلماسی کشورمان از دولت رومانی می‌پرسند آیا نباید بیشتر از متهم فراری مراقبت می‌شد تا کار به اینجا نرسد؟

ماجرا از کجا شروع شد؟

در نخستین جلسه دادگاه اکبر طبری، از سوی نماینده دادستان اعلام شد قاضی منصوری در این پرونده متهم به دریافت ۵۰۰ هزار یورو رشوه از باند طبری است و مرداد سال گذشته از کشور متواری شده و به آلمان رفته است. چند روز بعد مشخص شد وی ساکن بخارست، پایتخت رومانی است و خودش هم در یک پیام ویدئویی که در فضای مجازی منتشر کرد، مدعی شد برای درمان به خارج از کشور رفته و با توجه به اتهامات مطرح شده درباره وی، به‌محض فراهم شدن شرایط و رفع محدودیت‌های کرونایی به کشور بازخواهد گشت. شنبه ۲۴ خرداد سخنگوی قوه قضاییه از بازداشت قاضی منصوری توسط اینترپل (پلیس بین‌الملل) خبر داد و اعلام کرد به‌زودی وی به ایران آورده می‌شود؛ اما در همین گیرودار، روز جمعه ۳۰ خرداد خبری در رسانه‌های رومانیایی منتشر شد که جسد قاضی منصوری در هتل محل اقامتش در بخارست پیدا شده است.

بازار داغ تحلیل‌ها

از همان ابتدای انتشار این خبر، موج تحلیل‌ها و گمانه‌ها درباره علت مرگ وی منتشر شد که هرکدامش جای بررسی دارد؛ رسانه‌ها و فضای مجازی ناظر به گزارش پلیس رومانی علت مرگ منصوری را خودکشی با پایین پریدن از پنجره اتاقش اعلام کردند که منتقدان این فرضیه مرگ معتقدند اگر این گزینه عامل مرگ این متهم اقتصادی بوده، باید پرسید چرا وی در روزهای گذشته به سفارت ایران در رومانی مراجعه کرده و درباره نحوه بازگشت به ایران مشاوره گرفته است؟

گروهی دیگر با جریان‌سازی گسترده در فضای مجازی و رسانه‌های وابسته به ضدانقلاب خارج‌نشین، مرگ غلامرضا منصوری را به جمهوری اسلامی ایران و نهادهای امنیتی آن نسبت داده و حتی همکاری باند طبری را در این حادثه مؤثر عنوان کرده‌اند تا به‌زعم خودشان از بازگشت منصوری به ایران و افشای جزئیات فساد اقتصادی صورت گرفته جلوگیری کرده و مثلاً مانع افشای نام خیلی‌ها شوند! در پاسخ به این گمانه هم باید این نکته را یادآوری کرد که اگر نظام جمهوری اسلامی و مشخصاً قوه قضاییه قرار بود در این ماجرا لاپوشانی و برخی حقایق را پنهان کند، چرا اساساً وارد اصل موضوع دستگیری اکبر طبری و باند نفوذی وی در دستگاه قضا شد و در همان جلسه نخست دادگاه هم، از تمام متهمان پرونده و اتهامات آنها یاد کرد. به تعبیری دیگر دانه‌درشت‌تر از قاضی منصوری، متهمان ردیف اول هستند که هم میزان و هم شکل فساد اقتصادی و اختلاس‌هایشان بیشتر است.

گمانه دیگری که در این حادثه دخیل است و اتفاقاً نزدیک‌تر به ذهن می‌رسد، این است که مرگ قاضی منصوری در واقع «قتل» به دست گروهک‌هایی است که تلاش کرده‌اند با یک تیر دو نشان بزنند. از یک طرف انتقام پرونده‌های مربوط به دهه‌های قبل - از جمله پرونده‌های منافقین و ضدانقلاب - را از این فرد بگیرند و به‌نوعی حس کینه و انتقام‌جویی شخصی خود را ارضاء کنند و از سوی دیگر، با کشتن این متهم اقتصادی، سناریوهای اشاره شده را پررنگ کرده و اصل ماجرای پرونده طبری و اراده نظام برای برخورد جدی‌تر با فساد را به حاشیه ببرند. این گمانه وقتی بیشتر تقویت می‌شود که به شواهد و قرائنی مثل دوربین‌های مداربسته هتل محل حادثه رجوع شود. در هر صورت، علت حادثه هرچه باشد، دولت رومانی و اینترپل این کشور به‌عنوان مسؤول حفاظت و تحویل این متهم اقتصادی باید پاسخگو باشند و گزارش مستند و فنی حادثه را ارائه کنند تا هم جلوی سناریوسازی‌های ضدانقلاب گرفته شود و هم صداقت خود را در مبارزه با فساد و جرایم سازمان‌یافته نشان دهند.

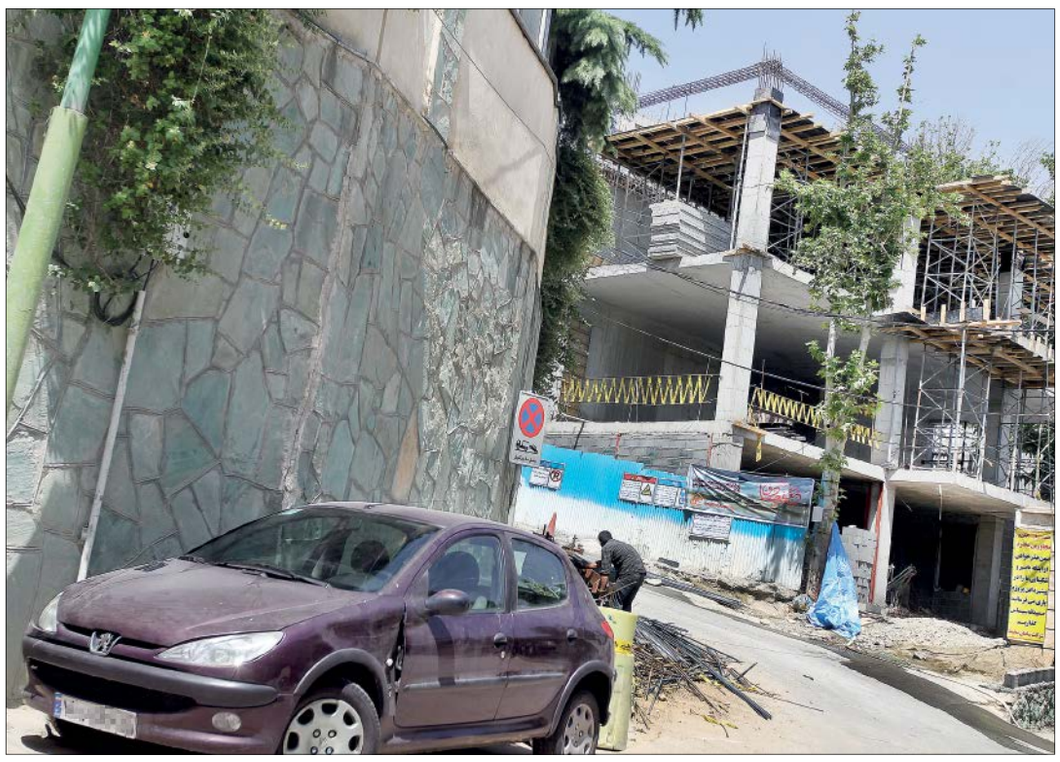

ملک ۴۰۰۰ متری متعلق به نهاد ریاست جمهوری در محله جماران

عکس: چاوش هماوندی جام جم

گزارش جام جم از ملک متعلق به نهاد ریاست جمهوری که این روزها خبرساز شده است

کارگران همچنان مشغول کارند

فتاح غلامی

سیاسی

چند روز پیش در فضای رسانه‌ای پیچید که دولت اقدام به ساخت و ساز غیرقانونی در جماران کرده است. خبرهای ضد و نقیضی هم درباره آن منتشر شد مبنی بر این‌که ملک مورد اشاره متعلق به حسن روحانی، رئیس جمهور بوده است. برخی رسانه‌ها و البته مسؤولان شهرداری و همچنین برخی از اعضای شورای شهر عنوان کردند که این ملک مربوط به نهاد ریاست جمهوری است. اما در ساختمان مربوط به این نهاد، یك طبقه ساختند که غیرمجاز بوده و به همین خاطر تخریب شده است. خبرنگار ما با حضور در محل، جزئیات بیشتری درباره ماجرا و تخریب بخشی از ملك نهاد ریاست جمهوری گردآوری کرده است.

پنجشنبه گذشته، مصطفی فقیهی، صاحب امتیاز سایت انتخاب با انتشار مطلبی در توییتر مدعی ساخت ۴۰۰۰ متر بنای غیرقانونی در نیاوران برای رئیس جمهور شده بود. محمدجواد حق‌شناس، عضو شورای شهر تهران هم در توییتر عکسی از تخریب یك بنا منتشر کرد و نوشت «تخریب بنای طبقه غیرمجاز نهاد ریاست جمهوری با نظارت همکارانم در شورای اسلامی شهر».

ناهید خداکرمی عضو دیگر شورای شهر تهران هم در گفت‌وگو با فارس، درباره خبر منتشرشده با عنوان «ساخت و ساز غیرقانونی خانه حسن روحانی در جماران» اظهار کرد: این ساختمان دولتی و مربوط به نهاد ریاست جمهوری است ولی با این وجود به دلیل تخلف انجام‌گرفته در ساخت و ساز، شهرداری منطقه اقدام به تخریب آن کرد.

او با اشاره به این‌که این ملك به صورت شخصی برای حسن روحانی نیست، گفت: شورای شهر پیگیر این تخلف بود و به محض اطلاع‌رسانی توسط شهروندان، شهرداری منطقه با حضور برخی از اعضای شورای شهر و سازنده اقدام به تخریب آن کرد.

در همین حال، روابط‌عمومی ریاست جمهوری در اطلاعیه‌ای ضمن تکذیب این خبر، توضیحاتی ارائه کرد. براساس این اطلاعیه، ملك مذکور از جمله املاك قدیمی متعلق به نهاد ریاست جمهوری است و به هیچ وجه مالکیت شخصی ندارد و در سال‌های گذشته نیز از سوی نهاد ریاست جمهوری مورد استفاده قرار گرفته است.

روابط عمومی نهاد ریاست جمهوری با بیان این‌که کاربری ملك مذکور مسکونی و شخصی نبوده و ساختمانی با کاربری اداری است انتشار خبر ساخت منزل مسکونی برای رئیس جمهور را یك شیطنت آشکار و کاملا با اغراض مشخص دانسته است.

این اطلاعیه با تاکید بر این‌که ساخت این ملك با هماهنگی کامل شهرداری تهران انجام شده و موضوع تخلف نیز کاملا فاقد حقیقت است، افزوده است: این خبرسازی کذب براساس برخی قرائن موجود از سوی کسانی صورت گرفته که طی سال‌های گذشته برنامه‌ای برای این ملك داشته‌اند و به علت عدم توفیق در رسیدن به اهدافشان دست به فضاسازی‌هایی اینچنین زده‌اند.

با وجود این اطلاعیه نهاد ریاست جمهوری، مصطفی فقیهی، در گفت‌وگو با جام جم همچنان بر صحت ادعای خود مبنی بر تعلق داشتن این ملک به رئیس جمهور تاکید دارد و مدعی است قرار بوده پس از تکمیل این ملک، حسن روحانی، آن را خریداری کرده و پس از پایان ریاست جمهوری در آن ساکن شود. وی البته تاکید می‌کند برای گفته‌های خود سندی ندارد و او از منابعی که داشته از این خبر مطلع شده است.

البته حمید موسوی، شهردار منطقه یك نیز دیروز با ارائه توضیحاتی ادعاهای فقیهی را رد کرد. موسوی با بیان این‌که در حین اجرای کار، مأموران شهرداری متوجه ساخت یك نیم‌طبقه برخلاف ضوابط مصوب شدند و مأموران اجرائیات نسبت به تخریب آن اقدام کردند، افزود: این ملك متعلق به نهاد ریاست جمهوری است و ملك شخصی نیست؛ اما متاسفانه در فضای مجازی اخباری مبنی بر تخریب ملك رئیس جمهور منتشر شده است که صحت ندارد.

موسوی افزود: این ملك متعلق به نهاد ریاست جمهوری است و در حال حاضر نیز سازنده بنیاد مسکن است.

اگرچه شهردار منطقه یک، ماجرای تخریب را صرفا به دلیل یک نیم‌طبقه اضافه عنوان کرده است اما برخلاف اطلاعیه نهاد ریاست جمهوری، کاربری ملک را مسکونی عنوان کرده است. طبعا اگر سخن شهردار منطقه یك را به عنوان مبنا قرار دهیم این پرسش پیش خواهد آمد که اساسا چرا یك ساختمان اداری و نهادی مرتبط به با نهاد ریاست جمهوری باید اقدام به ساخت طبقه‌ای با کاربری مسکونی کند که البته پیگیری خبرنگار جام جم برای اطلاع از توضیحات نهاد ریاست جمهوری در این زمینه به نتیجه نرسید.

روایت خبرنگار جام جم

برای پیگیری بیشتر موضوع خبرنگار و عکاس روزنامه جام جم به محل ساختمان مذکور رفتند. رفت و آمدهایی که به آن منطقه صورت می‌گرفت البته حکایت از عزم جدی سازندگان برای ساخت دوباره طبقه تخریب‌شده داشت و شواهد نشان می‌داد که کارگران همچنان مشغول کارند و در عین حال در زمان حضور خبرنگار جام جم، ماشین انضباط شهری چند باری در کوچه مجاور این ساختمان رفت و آمد کرد. دو نفر از کارگران هم در حال گفت‌وگو با افرادی بودند که از طرف نهاد ریاست جمهوری آمده بودند. این دو کارگر ظاهرا موقع حضور ماموران اجراییات و زمانی که ماموران قصد ورود به محل را داشتند درخواست مجوز کرده بودند، اما درگیری مختصری بین آنها پیش آمده و دست یکی از کارگران آسیب دیده بود. یکی از افرادی که می‌گفت از طرف نهاد ریاست جمهوری آمده در گفت‌وگو با جام جم از حساسیت موضوع حرف زد و عنوان کرد که تخریب صورت‌گرفته ناشی از اختلاف نظرهایی است که پیرامون این قضیه وجود دارد و بیشتر یك اشتباه لپی بوده است.

وی که نخواست نامش فاش شود، در ادامه افزود: در حال حاضر هم با توجه به این‌که با میراث فرهنگی هماهنگی صورت گرفته، مجوز ساخت طبقه سوم یا همان طبقه تخریب‌شده اخذ شده است.

پرس‌وجوهای محلی البته اندکی با روایت‌های رسمی متفاوت بود. به گفته چند نفر از اهالی محل، ظاهرا ساخت طبقه سوم روی این ساختمان مرتبط با نهاد ریاست جمهوری زمینه اختلاف‌نظر را با یکی از چهره‌های سرشناس که در مجاورت این ساختمان، خانه مسکونی داشت، به‌وجود آورده بود چراکه ساخت آن، باعث اشراف طبقه مذکور به این خانه مسکونی می‌شود.

نهاد ریاست جمهوری ادعاهای مطرح شده مبنی بر این‌که ملک خبرساز در منطقه جماران متعلق به رئیس جمهور است را تکذیب کرده است

گفت‌وگو با علاءالدین بروجردی درباره تاثیر قطعنامه ضدایرانی شورای حکام

تلاش آمریکا به نتیجه نخواهد رسید

مریم شریف‌زاده

سیاسی

شورای حکام سرانجام پس از برگزاری نشست مجازی چهارروزه در یک نشست حضوری، قطعنامه تروئیکای اروپا علیه ایران را به تصویب رساند، قطعنامه‌ای که در آن سه کشور اروپایی انگلیس، آلمان و فرانسه با حمایت آمریکا از ایران خواسته‌اند به ممانعت از دسترسی بازرسان آژانس به دو سایت هسته‌ای کشور پایان دهد و با آنها به طور کامل همکاری کند. سایت‌هایی که چندی پیش مورد ادعای اسرائیل بود و ایران نیز بارها اعلام کرده بود که به اندازه کافی بازرسی‌ها از تاسیسات هسته‌ای کشورمان در حال انجام است و دیگر دلیلی نمی‌بیند که پاسخگوی هر ادعایی از سوی دیگران باشد.

از سوی دیگر آژانس بین‌المللی انرژی اتمی یک نهاد بین‌المللی است که می‌بایست تصمیماتش صرفا در ابعاد حقوقی و فنی باشد اما به نظر می‌رسد که تحت تاثیر فشارهای رژیم صهیونیستی و آمریکا قرار گرفته و بیشتر به‌عنوان ابزاری برای پیشبرد اهداف سیاسی غرب تبدیل شده‌است.

درباره نتایج صدور قطعنامه شورای حکام علیه ایران گفت‌وگویی با علاءالدین بروجردی، رئیس اسبق کمیسیون امنیت ملی مجلس شورای اسلامی انجام دادیم که در ادامه می‌خوانید.

با توجه به این‌که آژانس بین‌المللی انرژی اتمی یك نهاد بین‌المللی است، انتظاری که همیشه از مدیرکل این نهاد و تصمیم‌گیری‌هایش وجود داشته، ارائه گزارش‌های بی‌طرفانه بوده است، اما این نهاد عملا به ابزاری برای پیشبرد اهداف غرب تبدیل شده است. در چنین وضعیتی چگونه می‌توان با این نهاد همکاری کرد که متضرر نشویم؟

متاسفانه آژانس بین‌المللی انرژی اتمی در برابر تخلفات رژیم صهیونیستی و آمریکا سکوت کرده و گامی برنداشته است، اما در برابر کشورهایی مانند ایران که به طور کامل به تعهدات خودشان عمل کرده‌اند موضع‌گیری‌های نامناسبی اتخاذ کرده که کاملا غیرقابل قبول و غیرفنی است. دلیل چنین موضع‌گیری‌هایی هم فشارهای سیاسی آمریکا و رژیم صهیونیستی است. عملکرد جمهوری اسلامی ایران در سال‌های گذشته تغییری نکرده و در گزارش‌های متعدد آژانس همواره تاکید شده بود که جمهوری اسلامی ایران به تعهداتش عمل کرده است، اما گزارش‌های اخیر نشان می‌دهد که آژانس از چارچوب وظایف فنی و تخصصی خود خارج شده است.

تصمیمات آژانس از جنبه حقوقی فاصله گرفته و تحت‌تاثیر فشارهای غرب قرار گرفته است. آمریکا نیز با توجه به این‌که بیش از هر زمان دیگری نیازمند انحراف افکار عمومی از بحران داخلی خود است بر فشارهای خود به آژانس افزوده است.

تلاش آمریکا برای تمدید نامحدود تحریم تسلیحاتی ایران چقدر در صدور قطعنامه شورای حکام علیه ایران تاثیرگذار بوده است؟

عملا براساس توافق هسته‌ای، تحریم تسلیحاتی ایران ظرف چند ماه آینده منتفی می‌شود اما آمریکا به دنبال زمینه‌سازی برای تمدید این تحریم‌هاست. بنابراین اقدامات سه کشور اروپایی در تصویب قطعنامه علیه جمهوری اسلامی نشان‌دهنده فشارپذیری اروپا از آمریکا و تمکین آژانس به این فشارها و در نتیجه خروج از دایره مسؤولیت‌های فنی و تخصصی خود به سمت پیشبرد اهداف سیاسی است.

با توجه به این رویه آژانس، موضع جمهوری اسلامی ایران چه باید باشد؟

سیاست رسمی جمهوری اسلامی ادامه همکاری با آژانس بین‌المللی انرژی اتمی است بنابراین همکاری کشورمان با آژانس یك همکاری کامل است. علی‌رغم این‌که ما به دلیل عدم اجرای تعهدات کشورهای امضاکننده برجام، تعهدات خودمان را متناسب با عدم اجرای تعهدات توسط کشورهای اروپایی کاهش دادیم، اما همچنان همکاری خودمان را با آژانس حفظ کرده‌ایم. ما در آخرین گامی که در زمینه کاهش تعهدات هسته‌ای برداشتیم باز هم اعلام کردیم که همچنان با آژانس بین‌المللی انرژی اتمی همکاری داریم. اما متاسفانه یکی دو گزارش اخیر آژانس نشان‌دهنده تاثیرپذیری آژانس از آمریکا و صهیونیست‌ها است. این در حالی است که ایران همچنان در همکاری‌ها با آژانس متعهد است و انتظار می‌رفت گزارش‌های اخیر نیز همانند ۱۶ گزارش قبلی مثبت باشد.

در نتیجه طبیعتا در صورتی که آژانس روال منطقی گذشته خود را تغییر داده و تحت‌تاثیر فشارهای آمریکا و اروپا قرار گیرد تعامل جمهوری اسلامی ایران نیز با آژانس مانند گذشته نخواهد بود و دیگر دلیلی ندارد که ایران درهای کشور را روی بازرسی‌های بیشتر باز گذاشته و آژانس نیز از فشارهای آمریکا تبعیت کند.

در صورت ادامه چنین عملکردی از سوی آژانس؛ قطعا اولین متضرر این سیاست جدید، آژانس خواهد بود که نتیجه آن تضعیف این نهاد بین‌المللی بوده و حتی ممکن است در شرایط خاص تصمیمات ویژه‌ای را نیز برای مقابله با این سیاست‌گذاری جدید آژانس اتخاذ کنیم.

طبیعتا جمهوری اسلامی ایران به درخواست غیرمنطقی اخیر آژانس مبنی بر بازرسی‌ها تمکین نخواهد کرد. از نگاه شما با تصویب این قطعنامه از سوی شورای حکام چه سناریویی در آینده وجود دارد؟

حداکثر کاری که احتمال دارد آژانس انجام دهد انعکاس گزارش شورای حکام به شورای امنیت و درخواست صدور قطعنامه از سوی شورای امنیت علیه جمهوری اسلامی است. در عین حال باید توجه داشته باشیم که در این صورت شورای امنیت برای تصمیم‌گیری علیه ایران نیازمند اجماع است و در این صورت با توجه به این‌که روسیه و چین کاملا با این سیاست‌های متاثر از فشار آمریکا مخالف هستند تلاش آمریکا و اروپا برای صدور قطعنامه علیه ایران به نتیجه‌ای نخواهد رسید.

موضوع دیگر این است که با توجه به مخالفت کشورمان با قطعنامه صادر شده از سوی شورای حکام؛ ایران متقاضی تجدیدنظر در این مصوبه است بنابراین باید منتظر ماند و دید آژانس بعد از این مرحله چه گامی را برمی‌دارد.

یادداشت

اشتباه برای جبران اشتباه

جعفر قنادباشی

کارشناس مسائل سیاست خارجی

اقدام اخیر اروپاییان در تصویب قطعنامه‌ای علیه ایران در شورای حکام، اشتباهی برای جبران اشتباهات گذشته‌شان است. این اقدام برای این صورت گرفت که اروپاییان نشان دهند همچنان می‌توانند در حوزه برجام نقش‌آفرین باشند که البته این موضوع هم حکایت از سردرگمی و به بن بست رسیدن آنها دارد. آنها در حالی که به هیچ یک از تعهدات خود عمل نکردند در شرایط کنونی برای این‌که نشان دهند بازنده قضیه نیستند، قطعنامه‌ای علیه ایران در شورای حکام به تصویب رساندند.

بحثی که اروپاییان درباره تمدید تحریم‌های تسلیحاتی ایران تا سال ۲۰۲۳ مطرح کردند باز هم یکی دیگر از اشتباهات بزرگ آنها محسوب می‌شود، به دلیل این‌که به هر حال ایران از نظر تولید سلاح به جایی رسیده است که نیاز به دریافت تسلیحات از کشورهای اروپایی ندارد.

جمهوری اسلامی ایران در شرایط کنونی به جایی رسیده است که حتی می‌تواند در برابر پهپادهای آمریکایی مقاومت جانانه‌ای از خود نشان دهد و حتی در شمار محدود کشورهای دارنده موشک‌های نقطه‌زن است و بسیاری از قدرت‌های بزرگ از جمله آمریکا هم بیم رویارویی و مصاف مستقیم با ایران را دارند. از سویی دیگر آنها امکان تحریم تسلیحاتی ما را در سازمان ملل ندارند. سازمان ملل به‌ویژه شورای امنیت، محل نزاع و جدال میان قدرت‌های بزرگ غربی با چین و روسیه است. روس‌ها و چینی‌ها در مواضع رسمی خود اعلام کردند با ادامه و استمرار تحریم تسلیحاتی ایران مخالفند.

از این رو، اروپاییان می‌خواهند وانمود کنند تحریم تسلیحاتی اتحادیه اروپا می‌تواند اثری در فعالیت‌های دفاعی ایران بگذارد. این در حالی است که اساسا دنیا در شرایط کنونی به جهان چند قطبی تبدیل شده و اروپا و آمریکا هم مثل گذشته قوی نیستند. آمریکا حتی قادر به کنترل کشوری مثل ونزوئلا که در حیات خلوتش قرار دارد، نیست و کشورهای دیگری مثل چین و روسیه و متحدانشان هم اعتنایی به تحریم تسلیحاتی ایران نخواهند کرد. بنابراین رویکرد جدید اروپاییان ناشی از توهم آنهاست و البته بیشتر به طنز می‌ماند. در عین حال آنها تصورشان این است که برجام حفظ شود و ایران همچنان به تعهدات خود عمل کند و اروپا به بی‌عملی خود ادامه دهد. حرف آنها مبنی بر حمایت از برجام هم بیشتر ناشی از نگرانی اروپاییان از اقدامات بعدی ایران است. به هر صورت، جمهوری اسلامی ایران به‌واسطه خلف وعده اروپا از مجموعه‌ای از تعهداتش دست کشیده و اروپاییان بیم آن دارند که ما وارد عرصه‌های بیشتری با کاهش تعهدات خود شویم.

غربی‌ها در پی آنند که از یک سو پوششی ظاهری برای جلب افکار عمومی ایجاد کنند تا نشان دهند همچنان ابتکار عمل دست آنهاست و از سویی دیگر به خیال خود ایران را وادارند که بیش از این وارد عرصه‌های خروج از برجام نشود.